

Sygn. akt III RC 101/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Anna Kwiecień-Motylewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2022 roku

sprawy z powództwa małoletniego A. W. reprezentowanego przez opiekuna prawnego M. D.

przeciwko Z. W.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego Z. W. na rzecz M. D. kwotę 3000 (trzech tysięcy) złotych tytułem alimentacji małoletniego A. W., urodzonego (...), za okres od dnia 1 maja 2021 roku do dnia 31 lipca 2021 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności, poczynając od dnia 10 sierpnia 2021 roku;
2. zasądza od pozwanego Z. W. na rzecz jego małoletniego syna A. W. urodz. (...) alimenty w kwocie po 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk opiekuna prawnego małoletniego M. D. poczynając od dnia 10 sierpnia 2021 roku;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania;
5. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu;
6. nadaje wyrokowi w punkcie 2 rygor natychmiastowej wykonalności;

Sygn. akt III RC 101/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 sierpnia 2021 roku małoletni powód A. W. reprezentowany przez opiekuna prawnego – siostrę M. D. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. W.:

- a) alimentów w kwocie po 1600 złotych miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk opiekuna prawnego małoletniego - siostry M. D.,
- b) kwoty 3000 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego w okresie od 1 maja 2021 r. do dnia 31 lipca 2021 r. do rąk opiekuna prawnego małoletniego - siostry M. D.,

a ponadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, a także zabezpieczenie roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniego alimentów w kwocie 1200 zł miesięcznie, począwszy od dnia wydania postanowienia o zabezpieczeniu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, płatnych do rąk opiekuna prawnego małoletniego - siostry M. D..

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że M. D. stała się opiekunką prawną małoletniego brata na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 26 maja 2021r. w sprawie IIINsm 74/21. Rodzice małoletniego A. W. są po rozwodzie. W wyroku rozwodowym z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie IIC 754 / 17 Sąd Okręgowy w Łodzi powierzył władzę rodzicielską nad małoletnim A. pozwanemu Z. W. pozbawiając matkę dziecka – D. W. władzy rodzicielskiej. Jednocześnie Sąd Okręgowy ustalił, że miejscem zamieszkania małoletniego A. będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ojca. W czasie około 3 miesięcy po rozwodzie pozwany zamieszkał wraz ze swoją konkubiną i jej córką pod W.. Wspólnie z M. D. ustalili wówczas, że małoletni A. pozostanie w Ł. i będzie zamieszkiwał z M. D.. Z. W. zobowiązał się pomagać M. D. w wychowywaniu małoletniego, a także przekazywać jej co miesiąc otrzymywaną kwotę świadczenia 500 + na małoletniego i alimenty w wysokości 1000 zł miesięcznie. Po kilku miesiącach pozwany przestał interesować się losem dziecka. M. D. rozpoczęła wykonywanie faktycznej opieki nad bratem z pomocą jej dziadków macierzystych. W 2020 r. pozwany w sposób nieregularny przekazywał na rzecz syna kwotę od 500 do 1000 złotych, przy czym w tym okresie otrzymywał na rzecz małoletniego świadczenie 500 +. W 2021 r. pozwany przełał M. D. na konto kwotę 700 zł (w styczniu) oraz dwukrotnie po 500 zł (w lutym i kwietniu). Od ostatniego przelewu w kwietniu 2021 r. pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania syna. Małoletni A. mieszka wraz z siostrą M. D. w domu stanowiącym współwłasność w częściach ułamkowych po 1/2 M. D. oraz matki jej i powoda – D. W.. Koszty utrzymania domu wynoszą: woda i opłata za ścieki – 140 zł co 2 miesiące, opłata za gospodarowanie odpadami - 66 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości – 140 zł kwartalnie, energia elektryczna - 400 zł co 2 miesiące, ogrzewanie gazowe – 5500-6000 zł na sezon. Łączne miesięczne koszty utrzymania domu wynoszą 900 zł, a więc koszty przypadające na powoda to 450 zł. Pozostałe koszty utrzymania małoletniego to: żywienia - 500 zł, środki higieniczne i kosmetyki - 150 zł, koszty edukacji - 1200 zł rocznie (100 zł miesięcznie), korepetycje z matematyki i języków obcych - 300 zł miesięcznie, leczenie małoletniego - 100 zł miesięcznie, odzież - 2200 zł rocznie (183 zł miesięcznie), wypoczynek - 150 zł w skali miesiąca (tj. wyjazdy wakacyjne - 1200 zł rocznie, wycieczki szkolne 600 zł rocznie), koszty związane z utrzymaniem psa – 200 złotych miesięcznie. Podniesiono, iż powód jest bardzo utalentowany pod kątem muzyczno-wokalnym i literackim. Komponuje muzykę i teksty, którą udostępnia za pośrednictwem internetu. By mógł realizować swoją pasję niezbędny był zakup sprzętu komputerowego, który stanowi jego studio nagrań. W bieżącym roku M. D. na zakup sprzętu komputerowego powoda wydała ponad 3000 zł, a zakupiony sprzęt był również używany przez powoda do celów edukacyjnych w czasie pandemii. Małoletni otrzymuje od siostry 100 zł miesięcznie kieszonkowego. Koszt internetu to 100 zł miesięczne. Wydatki związane z zaspokajaniem miesięcznych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wynoszą 2500 zł. Pozwany w żaden sposób nie czyni osobistych starań i nie opiekuje się synem. Również matka małoletniego nie realizuje ciężącego na niej obowiązku alimentacyjnego i nie sprawuje żadnej opieki nad synem. D. W. nie pracuje, jest uzależniona od alkoholu, nie utrzymuje kontaktów z dzieckiem. Odnosząc się do możliwości finansowych pozwanego wskazano, że od 2014 r. prowadzi on działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowe (...). (pozew k. – 2 - 14)

W odpowiedzi na pozew Z. W. uznał powództwo o alimenty oraz wnioski o zabezpieczenie w zakresie kwoty 1000 zł, wnosząc o oddalenie powództwa w zakresie dotyczącym zasądzenia kwoty 3000 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powoda w okresie od 1 maja do 31 lipca 2021 r. Podniósł, że żądanie w zakresie alimentów jest nieuzasadnione co do wysokości i oderwane od rzeczywistych miesięcznych kosztów utrzymania małoletniego powoda, jak również majątkowych możliwości pozwanego. W ocenie pozwanego od chwili wydania wyroku rozwodowego przez Sąd Okręgowy w kwestii alimentów na rzecz małoletniego powoda nie nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz wysokości kosztów jego utrzymania, która to zmiana mogłaby być podstawą do ewentualnego podwyższenia alimentów aż do kwoty 1600 zł. Zaprzeczył, że zerwał kontakty z synem i przestał się interesować jego losem. Podniósł, że starał się utrzymywać kontakty z synem, jeździł na spotkania, ale to małoletni nie chciał widywać się z ojcem i utrzymywać z pozwanym

kontaktu, co było spowodowane prawdopodobnie negatywnym wpływem siostry, która odgradzała utrzymywania kontaktów z ojcem z nieznanymi powodów. Pozwany zaprzeczył twierdzeniom strony powodowej dotyczącym terminów przekazywania środków pieniężnych wskazując, iż kwoty po 1000 zł miesięcznie płacił do czerwca 2021 r. pomimo trudności finansowych. Pozwany zakwestionował wysokość miesięcznych kosztów utrzymania małoletniego podanych w pozwie. Podniósł, że z jego wiedzy wynika, iż w domu zamieszkują nie dwie, ale trzy osoby, tj. A. W., M. D. i jej partner, tym samym wysokość kosztów związanych z utrzymaniem domu powinna zostać podzielona na 3, a nie na 2 osoby. W zakresie kosztów wyżywienia, środków higieny, kosmetyków, edukacji, zakupów odzieży, obuwia, potrzeb wypoczynkowych pozwany nie kwestionuje, iż takie koszty występują. Podniósł, że ma jednak wątpliwości czy nie są to koszty zawyżone. Wskazał, iż nie można do niezbędnych i koniecznych miesięcznych kosztów utrzymania małoletniego powoda zaliczyć wydatków związanych z utrzymaniem psa oszacowanych na 200 złotych miesięcznie. Zdaniem pozwanego miesięczne koszty utrzymania małoletniego na poziomie 2500 zł są zawyżone i należy je szacować raczej na kwotę nie przekraczającą 2000 zł. Pozwany podniósł, że opłaca synowi telefon z dostępem do internetu za 100 zł miesięcznie. Zaznaczył, że pomimo zarejestrowanej działalności gospodarczej nie osiąga z tej działalności dochodów. Jest zatrudniony na umowę o pracę od dnia 1 lipca 2016 r., a jego miesięczne wynagrodzenie za okres maj – lipiec 2021 r. wynosi 2069,67 zł. Po odliczeniu z wynagrodzenia kosztów utrzymania syna w kwocie 1000 zł i kwoty 100 zł przeznaczonej na telefon syna pozwanemu pozostaje do dyspozycji kwota około 1000 złotych na własne utrzymanie. Pozwany leczy się psychiatrycznie od około 5 lat. Koszty jego miesięcznego utrzymania wynoszą: żywność 500 zł, kosmetyki i higiena osobista 100 zł, środki czystości, ubrania i obuwie 100 zł, telefon 70 zł, leki i wizyty u dentysty 100 zł. Podniósł, iż toczą się przeciwko niemu dwa postępowania egzekucyjne w wyniku których spłaca kwotę 1200 zł miesięcznie. Ponadto posiada zadłużenie bankowe gdzie spłaca miesięcznie raty 650 zł i 400 zł. (odpowiedź na pozew – k. 54-60)

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2021r. Sąd zabezpieczył powództwo zobowiązując pozwanego do uiszczania w czasie trwania postępowania na rzecz małoletniego powoda kwoty 1000 zł miesięcznie, oddalając wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie. (postanowienie – k. 62)

Powyższe stanowiska zostały rozwinięte i podtrzymane przez obie strony w dalszym toku postępowania, w składanych pismach procesowych i na rozprawie przed Sądem. (pismo procesowe – k. 95-97, e-protokół z dnia 14.12.2021r. – k. 163, e-protokół z dnia 17.02. (...). – k. 175)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. urodzony dnia (...) jest synem Z. W. i D. W.. Z. W. i D. W. posiadają jeszcze 28-letnią córkę M. D..

(dowód: odpis aktu urodzenia – k. 17, okoliczności przyznane)

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie IIC 754/17 Sąd Okręgowy w Łodzi rozwiązał przez rozwód związek małżeński Z. W. i D. W., pozbawił D. W. władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem A. W. i powierzył władzę rodzicielską nad małoletnim pozwanemu Z. W. ustalając, że miejscem zamieszkania małoletniego będzie każdorazowe miejsce zamieszkania jego ojca, a także zasądził od D. W. na rzecz małoletniego syna alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie, płatne do rąk pozwanego.

(dowód: wyrok – k. 77 załączonych akt IIC 754/17)

Po rozwodzie pozwany sprawował faktyczną opiekę nad powodem przez około 3 miesiące, po czym wyprowadził się w okolice W., gdzie zamieszkał z wraz z konkubiną. Od tego czasu małoletni A. W. zamieszkuje wspólnie z siostrą M. D., pozostając faktycznie pod jej opieką. Pozwany zobowiązał się wówczas, że będzie pomagał M. D. w wychowywaniu małoletniego oraz przekazywał jej co miesiąc otrzymywaną kwotę świadczenia 500 + na małoletniego i alimenty na utrzymanie powoda w wysokości 1000 zł miesięcznie. W 2020 r. pozwany w sposób nieregularny przekazywał na rzecz syna kwotę od 500 do 1000 złotych, przy czym w tym okresie otrzymywał na rzecz małoletniego świadczenie 500 +. W 2021 r. pozwany przelał M. D. na konto kwotę 700 zł - w styczniu oraz dwukrotnie po 500 zł - w lutym i kwietniu.

Od ostatniego przelewu w kwietniu 2021 r. pozwany nie partycypował w kosztach utrzymania syna do czasu wydania przez Sąd postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia w niniejszej sprawie.

(dowód: historia rachunku – k. 18-21, pozew – k. 2-14, zeznania M. D. e-protokół z dnia 17.02.2022 r. 00:02:48 – k. 175 w zw. z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 14.12.2021 r. 00:06:25 – k. 163v)

Dnia 25 lutego 2021 r. M. D. wystąpiła do Sądu z wnioskiem o pozbawienie Z. W. władzy rodzicielskiej nad małoletnim A. W. i ustanowienie jej opiekunem prawnym małoletniego, motywując wniosek rażącymi zaniedbaniami obowiązków rodzicielskich ze strony ojca. Postanowieniem z dnia 26 maja 2021 r. w sprawie I. N. 74/21 Sąd Rejonowy w Łowiczu w trybie zabezpieczenia na czas trwania postępowania powierzył pieczę zastępczą nad małoletnim A. W. jego siostrze M. D., zaś w orzeczeniu kończącym z dnia 6 września 2021 r. ograniczył władzę rodzicielską Z. W. nad jego małoletnim synem A. W. umieszczając małoletniego w rodzinie zastępczej spokrewnionej w osobie siostry – M. D..

(dowód: dokumenty z załączonych akt sprawy IIINsm 74/21)

Małoletni A. W. dnia 31 marca 2022 r. osiągnie pełnoletniość. Mieszka w wraz z siostrą M. D. w domu stanowiącym współwłasność M. D. oraz ich matki w częściach ułamkowych po 1/2. Koszty utrzymania domu wynoszą: woda i opłata za ścieki – 140 zł co 2 miesiące, opłata za gospodarowanie odpadami - 66 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości – 140 zł kwartalnie, energia elektryczna - 400 zł co 2 miesiące, ogrzewanie gazowe – 5500-6000 zł na sezon. Łączne miesięczne koszty utrzymania domu to ok. 900 zł. Pozostałe koszty utrzymania powoda wg zestawienia zawartego w pozwie wynoszą: wyżywienie - 500 zł, środki higieniczne i kosmetyki - 150 zł, koszty edukacji - 100 zł miesięcznie (1200 zł rocznie), korepetycje z matematyki i języków obcych - 300 zł miesięcznie, leczenie małoletniego - 100 zł miesięcznie, odzież - 183 zł miesięcznie (2200 zł rocznie), wypoczynek - 150 zł w skali miesiąca (tj. wyjazdy wakacyjne - 1200 zł rocznie, wycieczki szkolne 600 zł rocznie), koszty związane z utrzymaniem psa – 200 złotych miesięcznie, kieszonkowe - 100 zł, internet - 100 zł miesięczne. Wydatki związane z zaspokajaniem miesięcznych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wg twierdzeń pozwu wynoszą 2500 zł. Powód jest utalentowany pod kątem muzyczno-wokalnym i literackim. Komponuje muzykę i teksty, którą udostępnia za pośrednictwem internetu. W 2021 roku M. D. zakupiła dla powoda sprzęt komputerowy, który stanowi jego studio nagrań, a jednocześnie jest wykorzystywany do celów edukacyjnych w czasie pandemii i lekcji zdalnych. Małoletni A. W. jest uczniem klasy III technikum Zespołu Szkół (...) w Ł.. Ma nauczanie indywidualne z uwagi na depresję, tj. 12 godzin tygodniowo zajęć stacjonarnych i zajęcia on-line. Od 3-4 lat powód leczy się na depresję. Obecnie leczy się nieopłatnie w ramach NFZ. Ponosi koszty zakupu leków za kwoty 80-100 zł. Wcześniej, gdy leczył się prywatnie, koszt wizyty u specjalisty wynosił 140-150 zł. Ponadto powód leczy się dermatologicznie. Przyjmuje tabletki z antybiotykiem, których koszt wynosi 200 zł miesięcznie.

(dowód: pozew – k. 2-14, faktury – k. 24-34, 36-39, zeznania M. D. e-protokół z dnia 17.02.2022 r. 00:02:48 – k. 175 w zw. z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 14.12.2021 r. 00:06:25 – k. 163v)

M. D. ma 28 lat. Pracuje w butikach odzieżowych w Ł. i osiąga dochód 4000-5000 zł miesięcznie. Jako rodzina zastępcza małoletniego powoda otrzymuje miesięcznie z (...) w Ł. świadczenie w kwocie 746 zł, a ponadto świadczenie 500 plus na powoda. Jest zdrowa. Jest współwłaścicielką w części 1/2 domu, w którym zamieszkuje wraz z powodem, którą to nieruchomość otrzymała aktem darowizny od ojca. W opiece nad powodem wspiera ją babcia macierzysta, która mieszka w sąsiedztwie i która pomaga powodowi w lekcjach, gotuje obiady, pomaga w wychowaniu powoda.

(dowód: pozew – k. 2-14, zeznania M. D. e-protokół z dnia 17.02.2022 r. 00:02:48 – k. 175 w zw. z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 14.12.2021 r. 00:06:25 – k. 163v)

Matka małoletniego - D. W. jest uzależniona od alkoholu. Utrzymuje rzadki kontakt z synem. Wtedy interesują ją głównie pieniądze na alkohol. Brak jest informacji odnośnie jej zatrudnienia. Wyrokiem rozwodowym została zobowiązana alimentacyjnie wobec powoda w kwocie 800 zł miesięcznie. Alimentów nie płaci. Nie toczy się p-ko niej egzekucja komornicza w zakresie alimentów.

(dowód: Pozew – k. 2-14, zeznania M. D. e-protokół z dnia 17.02.2022 r. 00:02:48 – k. 175 w zw. z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 14.12.2021 r. 00:06:25 – k. 163v)

Pozwany Z. W. ma 54 lata. Z zawodu jest monterem aparatury RTV. Pracuje w branży ochroniarskiej. Deklaruje dochód 2069 zł z tytułu zatrudnienia. Ma zarejestrowaną działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowe (...) Z. W. z/s w B. , której przedmiotem jest działalności ochroniarska. Zatrudnia 3 osoby. Jego dochód w roku 2018r. wyniósł 30267,68 zł, w 2019r. – 132237,74 zł, w 2020r. - 112034,86 zł. Z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej w 2018 r. osiągnął stratę 2593,45 zł, w 2019 r. – osiągnął dochód 82231,41 zł, w 2020 r. osiągnął dochód - 58379,03 zł. Leczy się psychiatrycznie prywatnie na depresję. Mieszka razem z konkubiną w mieszkaniu partnerki. Prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Partnerka pozwanego pracuje dorywczo i osiąga wynagrodzenie na poziomie ok. 2000 zł. Pozwany jest prawnym opiekunem niepełnosprawnego brata, którego koszt utrzymania to 800 zł. Z. W. ma zobowiązania finansowe. W latach 2018-2021 spłacał zobowiązanie finansowe w G. (...) Banku z tytułu dwóch kredytów konsumpcyjnych. Na dzień 15 września 2021 r. posiadał zadłużenie w Banku (...) na kwotę 54498,70 zł. Posiada zaległości w ZUS z tytułu ubezpieczenia społecznego – 13909,72 zł, zdrowotnego – 7536,72 zł i na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – 676,35 zł. Toczy się p-ko niemu 2 postępowania egzekucyjne. Spłaca raty u komornika, spłaty w okresie czasu marzec-sierpień 2021 r. wynosiły od 400 do 150 zł miesięcznie. Koszty jego miesięcznego utrzymania wynoszą: żywność 500 zł, kosmetyki i higiena osobista 100 zł, środki czystości, ubrania i obuwie 100 zł, telefon 70 zł, leki i wizyty u dentysty 100 zł. Pozwany nie utrzymuje kontaktu z powodem. Poza małoletnim A. nie ma nikogo na utrzymaniu.

(dowód: odpowiedź na pozew – k. 54-60, dokumentacja komornicza 80-82, 84, dokumentacja kredytowa – k. 86-90, 102-105, dowód wpłaty 106-107, pismo z ZUS – k. 108-111, zeznania pozwanego e-protokół z dnia 17.02.2022 r. 00:06:20 – k. 175v w zw. z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 14.12.2021 r. 00:26:49 – k. 164, zeznania świadka J. Ł. e-protokół z dnia 14.12.2021r. 00:42:55 – k. 165)

Nie budzą wątpliwości Sądu dowody z dokumentów złożone zarówno przez powoda, jak i pozwanego, a także dokumenty z załączonych akt sprawy IIINsm 74/21 i IIC 754/17. W ocenie Sądu wiarygodne są również co do zasady zeznania stron, w zakresie znajdującym potwierdzenie w przedstawionych dokumentach, a także świadka J. Ł.. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony, potwierdzają i precyzują fakty przez nie przedstawiane, nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności. Sąd uznał co do zasady za wiarygodne zeznań M. D. będącej rodziną zastępczą małoletniego powoda przesłuchanej w charakterze strony, z wyjątkiem tych określających wysokość kosztów utrzymania małoletniego, które zdaniem Sądu zostały zawyżone.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo A. W. zasługuje na uwzględnienie w części, tj. do kwoty 1.000 zł miesięcznie alimentów oraz co do żądania zasądzenia kwoty 3000 zł tytułem alimentacji za okres od dnia 1 maja 2021 r. do dnia 31 lipca 2021r., dlatego też w pozostałym zakresie zostało oddalone. Żądanie zgłoszone przez małoletniego powoda oparte zostało na treści art. 133 i 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Określenie zakresu obowiązku alimentacyjnego powinno być dokonane przy uwzględnieniu przepisu art. 135 § 1 kro, z którego wynika, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Wedle art. 96 kro obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku „troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej. Obowiązek ten nie jest

ograniczony przez żaden sztywny termin, w tym termin dojścia przez uprawnionego do pełnoletniości. Jediną decydującą okolicznością warunkującą trwanie bądź ustanie obowiązku alimentacyjnego jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie. Zakres świadczeń alimentacyjnych jest natomiast podwójnie uzależniony - z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć bieżące potrzeby w zakresie utrzymania (tj. mieszkania, wyżywienia, ubrania itd.) oraz w zakresie wychowania (tj. odpowiednie wykształcenie, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień itd.). Podkreślić trzeba, że niezdolne do samodzielnego utrzymania dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że małoletni A. W. nie jest zdolny do samodzielnego utrzymania. W tej sytuacji zobowiązanymi do zapewnienia mu wychowania, środków utrzymania, a także wykształcenia, są jego rodzice Z. W. i D. W.. Matka małoletniego w wyroku rozwodowym została obciążona obowiązkiem alimentacyjnym wobec syna w wysokości 800 zł miesięcznie. Jak wskazano powyżej alimenty są to bieżące środki na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb. Zasadniczy ciężar opieki nad małoletnim spoczywa na jego siostrze M. D., która postanowieniem tut. Sądu z dnia 6 września 2021 r. w sprawie IIINsm 74/21 została ustanowiona rodziną zastępczą dla małoletniego powoda. M. D. wyartykułowała w pozwie, jakie są potrzeby małoletniego A. W.. W sposób szczegółowy wyliczyła, jakie są, jej zdaniem, koszty utrzymania brata, wynoszące średnio 2500 zł miesięcznie, wraz z kosztami utrzymania domu proporcjonalnymi do liczby osób w nim zamieszkujących. Sąd uznał jednak, że jest to kwota wygórowana i wykracza poza zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka. W ocenie Sądu potrzeby małoletniego zamykają się w kwocie ok. 2.000 zł miesięcznie. Sąd uznał, że jest to kwota która odzwierciedla potrzeby małoletniego.

W ocenie Sądu dziecko winno funkcjonować na przeciętnym poziomie, a zatem nie wywyższać się ponad miarę, ale i nie czuć się gorszym od rówieśników.

Sąd oceniając koszty małoletniego uznał, że koszty przeznaczane na wypoczynek, wycieczki szkolne, utrzymanie nie jest to wydatek konieczny, a w zakresie konieczności ich ponoszenia i ich wysokości winny być konsultowane z ojcem. Odnosząc się do kosztów edukacji małoletniego powoda w zakresie kosztów zakupu wyprawki, tj. plecaka, piórnika, stroju na w-f winny być finansowane ze świadczenia na dobry start w kwocie 300 zł, który pokryje część w/w kosztów. Sąd wziął pod uwagę, iż w wyroku rozwodowym w 2018 r. Sąd Okręgowy obciążył matkę małoletniego alimentami w wysokości 800 zł, uznając tym samym, że koszty utrzymania małoletniego kształtują się na poziomie ok. 1600 zł miesięcznie. W ocenie Sądu obecne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego oszacować należy maksymalnie na 2000 zł i pozwany winien partycypować w tych kosztach w zakresie 50%. Pozostałą część utrzymania powoda winna ponosić jego matka, a także siostra ze środków otrzymywanych z (...)u jako rodzina zastępcza małoletniego. Tymczasem pomimo, iż matka - D. W. nie wypełnia obowiązku alimentacyjnego strona powodowa nie wystąpiła dotychczas do komornika o egzekucję wierzytelności z góry uznając, że byłaby ona bezskuteczna, starając się przerzucić ciężar utrzymania powoda jedynie na ojca. Podnieść w tym miejscu jednak należy, że w razie bezskuteczności egzekucji komorniczej w zakresie alimentów świadczenie w części wypłaca uprawnionemu Fundusz Alimentacyjny.

Ustalając wysokość alimentów Sąd uwzględnił zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego oraz fakt, iż nie sprawuje osobistej pieczy, nie wykazuje osobistej troski o wychowanie syna. Oceniając sytuację finansową pozwanego Sąd uznał, że kwota 1000 zł alimentów nie wykracza poza jego możliwości zarobkowe. Pozwany ma stały dochód, poza powodem nie ma nikogo na utrzymaniu oraz uznał powództwo co do kwoty 1000 zł.

Biorąc pod uwagę zarobki i majątek obojga rodziców zasądzenie kwoty 1000 złotych miesięcznie tytułem alimentów na rzecz powoda jest kwotą adekwatną tj. z jednej strony pozostającą w odpowiedniej relacji do możliwości zarobkowych zobowiązanego, a z drugiej wystarczającą do zaspokojenia bieżących potrzeb powoda. Zasadą jest równa stopa życiowa

dzieci i rodziców. Dochody matki małoletniego nie są znane. Brak jest wiedzy także odnośnie jej zatrudnienia. Ojciec małoletniego pracuje zarobkowo i to do dochodów rodziców małoletniego Sąd musi odnieść się ustalając wysokość alimentów. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego są to koszty mieszkaniowe – 450 zł, wyżywienia - 500 zł, środki higieniczne i kosmetyki - 150 zł, koszty edukacji - 100 zł miesięcznie, korepetycje - 300 zł miesięcznie, leczenie – ok. 300 zł miesięcznie, odzież - 183 zł miesięcznie, internet - 100 zł miesięczne. W ocenie Sądu uzasadnione koszty utrzymania małoletniego, łącznie z przypadającymi na niego kosztami miesięcznymi utrzymania domu w którym mieszka, można zawrzeć w kwocie 2000 zł. Z kolei nie są usprawiedliwionymi potrzebami małoletniego koszty wyjazdów wakacyjnych, utrzymania psa, które to wydatki powinny być uzgadniane między rodzicami w zakresie konieczności ich ponoszenia i również dostosowane do możliwości finansowych rodziców małoletniego. Zestawienie kosztów przedstawione w pozwie jest w ocenie Sądu zawyżone w stosunku do usprawiedliwionych potrzeb, a tym samym zawyżony jest również oszacowany przez stronę powodową miesięczny koszt utrzymania powoda.

Zważywszy na to, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych uwarunkowana jest usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego Sąd na podstawie art. 133 i 135 k.r.o. zasądził od Z. W. na rzecz jego małoletniego syna A. W. alimenty w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk M. D., będącej rodziną zastępczą małoletniego. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione, uznając, że kwota brakująca do pełnego zaspokojenia potrzeb małoletniej powinna być realizowana przez matkę i ze świadczenia należnego rodzicowi zastępczemu otrzymywanego z (...).

Alimenty zasądzono od dnia 10 sierpnia 2021 r., czyli od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczenia na podstawie art. 455 k.c. Z chwilą doręczenia odpisu pozwu na pozwanym, jako dłużniku, zaczął ciążyć obowiązek niezwłocznego spełnienia świadczenia – płacenia podwyższonych alimentów. Strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności uzasadniających podwyższenie alimentów z datą wsteczną.

Sąd uwzględnił z kolei w całości powództwo w zakresie żądania zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwoty 3000 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego w okresie od 1 maja 2021 r. do dnia 31 lipca 2021 r. Strona powodowa wykazała, że we wskazanym okresie pozwany nie łożył środków pieniężnych na utrzymanie syna, a A. W. pozostawał wówczas na wyłącznym utrzymaniu siostry - M. D.. W 2020 r. pozwany w sposób nieregularny przekazywał na rzecz syna kwoty od 500 do 1000 złotych miesięcznie. W 2021 r. pozwany przekazał na rzecz syna : w styczniu kwotę 700 zł, zaś w lutym i kwietniu - po 500 zł. Zatem od maja 2021r. pozwany nie łożył na utrzymanie syna i małoletni pozostawał wówczas na wyłącznym utrzymaniu siostry. Taka sytuacja miała miejsce do czasu wydania przez Sąd postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia w niniejszej sprawie.

Oceniając wymiar żądania w tym zakresie Sąd uznał, że kwota 3000 zł nie jest wygórowana i obejmuje 3-miesięczne koszty utrzymania powoda w części przypadającej na jednego rodzica. Zasądzona kwota 3000 zł jest uzasadniona co jej wysokości w oparciu o ustalone koszty miesięczne utrzymania powoda i nie wykracza poza możliwości finansowe pozwanego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa. Ponadto Sąd zniósł pomiędzy stronami koszty postępowania.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej w części zasądzonej świadczenie alimentacyjne. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.